

Mosazná klika

Petr Spálený

Na mně se ruce střídají
Jak včely na květu
Jsem stará klika mosazná
Bez vášně, bez vznětu

Jsem symbol, který otvírá
Vždy někam za něčím
Jsem chladná, nemám emoci
Při smutku nebrečím

Na mně se ruce střídají
Studené i plné potu
Po výhře zdařilé
I po bankrotu

Já dveře lidem otvírám
Do štěstí, do psoty
Já pouštím lidem do bytu
Radost i trampoty

Mě pošťák svírá s ostychem
Když mačká telegram
S nevlídnou černou lemovkou
A neví kudy kam

Jsem vlastně sluha bez pánů
A trochu filosof
Já nové cesty začínám
I cesty na hřbitov

Na mně se ruce střídají
Pěstěné i plné vrásek
Ty ruce prosící
Stařen i krássek

Já dveře lidem otvírám
Do slunce závějí
Na mně se ruce všech
S nadějí zachvějí

Jsem stará klika mosazná
Mé tělo churaví
To neustálé škrcení
Mé dávno nebaví

Už aby slévač roztavil
Mé tělo trpící
A třeba ze mě udělal
Jazzovou poklici

Pak budu snídat synkopy
A regtime k večeři
Nečekat jako pitomá
Kdo vejde do dveří